

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia.....2012 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie

Na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 243, poz. 2063, z 2007 r. Nr 240, poz. 1753 oraz z 2011 r. Nr 276, poz. 1633) użyte w § 177 wyrazy „do dnia 31 grudnia 2012 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 grudnia 2013 r.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER GOSPODARKI

W porozumieniu:
MINISTER TRANSPORTU,
BUDOWNICTWA I GOSPODARKI
MORSKIEJ

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz.U. Nr 248, poz 1478).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 45, poz. 235, Nr 94, poz. 551, Nr 135, poz. 789, Nr 142, poz. 829, Nr 185, poz. 1092 i Nr 232, poz. 1377 oraz z 2012 r., poz. 472, 951 i 1256.
www.inforlex.pl

MINISTERSTWO GOSPODARKI

UZASADNIENIE

do projektu rozporządzenia Ministra Gospodarki zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociagi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie

Warszawa, grudzień 2012 r.

Projekt rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie Ministra Gospodarki w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie ma na celu przedłużenie terminu przystosowania się stacji paliw do przepisów rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2013 r.

1. Stan faktyczny i prawny w zakresie dostosowanie (modernizacji) zbiorników na stacjach paliw płynnych do przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 listopada 2005 r.

Na podstawie § 177 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie (Dz. U. z 2005 r. Nr 243, poz. 2063, z późn. zm.) zbiorniki stacji paliw płynnych wybudowane albo użytkowane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia powinny być do dnia 31 grudnia 2012 r. wyposażone w instalacje, urządzenia lub systemy przeznaczone do zabezpieczania przed przenikaniem produktów naftowych do gruntu, wód powierzchniowych i gruntowych oraz pomiaru i monitorowania stanu magazynowanych produktów naftowych oraz sygnalizacji przecieków tych produktów do gruntu, wód powierzchniowych i gruntowych.

Przedsiębiorcy i inni użytkownicy obowiązani są powyższym przepisem do wyłączenia z eksploatacji zbiorników niespełniających powyższych wymagań od dnia 1 stycznia 2013 r.

Po raz pierwszy powyższy obowiązek dostosowania (modernizacji) zbiorników został wprowadzony rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 sierpnia 1996 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi dalekosiężne do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie (Dz. U. z 1996 r. Nr 122, poz. 576), które nakazywało dokonanie tego w terminie ośmiu lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia. Wychodząc naprzeciw postulatam przedsiębiorców, termin ten przesuwano później kilkakrotnie, kolejno w latach: 2000, 2005 oraz 2007.

2. Uzasadnienie potrzeby wprowadzenia nowelizacji

Według Urzędu Dozoru Technicznego, posiadającego bazę danych obejmującą największą ilość zbiorników paliw płynnych zainstalowanych w Polsce, łączna pojemność zbiorników zlokalizowanych na stacjach paliw i spełniających wymagania rozporządzenia wynosi 622,86 tys. m³, a niespełniających – 281,44 tys. m³ – co stanowi ok. 31% łącznej pojemności wszystkich zbiorników (należy pamiętać, że część z nich funkcjonuje w ramach stacji zakładowych – niepodlegających pod przepisy rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 listopada 2005 r.).

Z liczby ok. 6764 stacji paliw działających w Polsce (dane na koniec I kw. 2012 r.) największe przedsiębiorstwa sektora zrzeszone w Polskiej Izbie Przemysłu i Handlu Naftowego (POPIHN) prowadzą ok. 3506 stacji. Zdaniem POPIHN większość jej członków dostosowała swoje zbiorniki do wymogów zawartych w przepisach rozporządzenia.

Jednak w stosunku do pozostałej liczby ok. 3258 stacji – stacje niezależne oraz sieci stacji niezależnych - dane uzyskane z Polskiej Izby Paliw Płynnych (PIPP) wskazują, że zaledwie ok. 60% stacji należących do członków tej Izby spełnia wymagania § 177 rozporządzenia.

Zgodnie z informacjami branży z ogólnej liczby ok. 6764 stacji paliw funkcjonujących obecnie w Polsce, ok. 1000 może nie spełniać wymogów rozporządzenia na dzień 1 stycznia 2013 r.

Przyjmując powyższą liczbę stacji do zamknięcia, od stycznia 2013 r. miałyby prawo funkcjonować w Polsce ok. 5764 stacji benzynowych. Daje to średnią 6627 osób przypadających na jedną stację benzynową, przy obecnej średniej wynoszącej – 5648 osób.

W innych krajach europejskich średnia ta wynosi: Rumunia (14116), Niemcy (5688), Węgry (5560), Francja (5398), Hiszpania (5313), Niderlandy (3960), Szwecja (3380), Włochy (2860), Dania (2779), Finlandia (2761), Bułgaria (2362), Czechy (1567). Należy przy tym zwrócić uwagę na obserwowaną, ogólną tendencję występującą w krajach Europy Zachodniej, polegającą na zmniejszaniu się liczby stacji benzynowych. Podkreślenia wymaga również fakt, że ww. krajach na statystycznego mieszkańca przypada znacznie więcej samochodów niż w Polsce. Należy także zaznaczyć, że w Polsce jest znacznie mniejsze zużycie paliw na głowę niż w większości z ww. krajów (średnie zużycie paliw na głowę w Polsce jest o ok. 40% niższe niż średnio w OECD). Charakteryzujemy się także znacznie niższą efektywnością stacji paliw (średnia sprzedaż na stację). Polska posiada ponadto jedną

z największych w Europie liczbę pojazdów napędzanych gazem płynnym LPG oraz gęstą sieć stacji tankowania tego paliwa, nie wchodzących w podane wyżej statystyki.

Sumaryczny okres na dostosowanie do wymagań technicznych wyniósł 16 lat (termin był w przeszłości przesuwany 4-krotnie). Należy mieć jednak na względzie, że wiele podmiotów prowadzących małe i średnie stacje paliw nie było w stanie ponieść kosztów związanych z przebudową zbiorników, a okres ostatnich 1-2 lat był dla branży dystrybucyjnej szczególnie niekorzystny pod względem marż. Dotyczy to w dużym stopniu stacji znajdujących na obszarach słabo zurbanizowanych bądź obszarach wiejskich. Stacje znajdujące się na obszarze małych miejscowości i obszarach wiejskich nie mogły sobie pozwolić na modernizację ze względu na kryzys na rynku paliw. Istnienie wielu stacji paliw na obszarach słabo zurbanizowanych jest istotne z punktu widzenia społeczności lokalnej (część stacji zaopatruje rolników w czasie wykonywania przez nich prac polowych).

Zamknięcie części stacji na obszarach słabo zurbanizowanych może spowodować utrudniony dostęp do zakupu paliw przez konsumentów, a osoby prowadzące, czy pracujące w tych miejscach tracą swoje źródło utrzymania.

Trzeba też pamiętać, że zaprzestanie działalności przez wielu niezależnych właścicieli stacji wzmocni rynkową pozycję koncernów, co może wpłynąć na podniesienie cen paliw.

Średni wolumen sprzedaży na stacjach paliw wynosi 3 152 m³ (wszystkie stacje paliw w Polsce). Średnia sprzedaż na stacjach paliw niezależnych wynosi 2370 m³. Przedłużenie okresu dostosowawczego dla stacji paliw płynnych może pozwolić na rozłożenie negatywnego efektu wprowadzenia warunków technicznych odnoszącego się do zmiany struktury stacji paliw (wzrostu udziału dużych koncernów na rynku, zamknięcia stacji w obszarach odległych od dużych ośrodków miejskich o niewielkiej sieci stacji paliwa oraz efektu społecznego związanego z utratą miejsc pracy przez dotychczasowych pracowników niedostosowanych stacji).

Przedłużenie terminu na dostosowanie zbiorników na stacjach paliw o jeden rok ma na celu umożliwienie zakończenia procesu inwestycyjnego podmiotom, które nosiły się z zamiarem dokonania modernizacji, jednak ze względu na niekorzystne okoliczności o charakterze rynkowym (niskie marże, spadek zużycia paliw) proces ten uległ opóźnieniu lub przesunięciu. Biorąc pod uwagę łączny okres przejściowy na dostosowanie się do wymagań technicznych, czas potrzebny na wykonanie modernizacji zbiorników oraz rynek usług w tym

zakresie, okres jednoroczny jest wystarczający na zakończenie rozpoczętych procesów inwestycyjnych.

Dla baz paliw płynnych termin obowiązywania przepisów przejściowych nie został zmieniony i do dnia 31 grudnia 2012 r. muszą zostać one dostosowane do przepisów rozporządzenia. Z informacji uzyskanych przez Ministerstwo Gospodarki wynikało, że bazy paliw płynnych dostosowały swoje zbiorniki do przepisów rozporządzenia. W związku z tym nie było konieczności przedłużania terminu obowiązywania przepisów przejściowych.

3. Szczegółowa charakterystyka proponowanych zmian rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie.

Proponuje się dokonanie zmiany brzmienia § 177 i przesunięcia terminu przejściowego dla wszystkich stacji paliw płynnych do dnia 31 grudnia 2013 r.

Przyjęcie ww. regulacji pozwoli na podjęcie procesu dostosowawczego przez stacje paliw płynnych posiadające zbiorniki niedostosowane do nowych warunków technicznych oraz ograniczy to negatywny efekt rynkowy i społeczny związany z wyłączeniem stacji niedostosowanych.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), które wdraża postanowienia dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielenia informacji w zakresie norm i przepisów technicznych.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji z chwilą przekazania go do uzgodnień międzyresortowych. Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad przedmiotowym projektem w trybie ww. ustawy.

Wejście przepisów rozporządzenia z dniem ogłoszenia nie narusza zasad demokratycznego państwa prawa i jest uzasadnione dbałością o stabilność detalicznego rynku paliw płynnych w Polsce. Przedłużenie rozporządzenia pozwoli na ograniczenie negatywnych efektów rynkowych i ostateczne dostosowanie się stacji paliw do przepisów rozporządzenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje rozporządzenie.

Adresatami zmiany są:

- podmioty wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji detalicznej paliw płynnych (stacje paliw płynnych).

Z dostępnych danych wynika, że z ogólnej liczby ok. 6764 stacji paliw funkcjonujących obecnie w Polsce, ok. 1000 może nie spełniać wymogów zawartych w § 177 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 listopada 2012 r. *w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie*. Stacje te musiałyby zaprzestać działalności w przypadku nieprzedłużenia terminu obowiązywania przepisów przejściowych rozporządzenia.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia został poddany konsultacjom społecznym poprzez przesłanie go do następujących partnerów społecznych:

- NSZZ Solidarność,
- Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- Forum Związków Zawodowych,
- Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych LEWIATAN,
- Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
- Związek Rzemiosła Polskiego,
- Business Center Club,
- Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego,
- Polska Izba Paliw Płynnych,
- Krajowa Izba Biopaliw,
- PKN Orlen S.A.,
- Grupa LOTOS S.A.,
- BP Polska Sp. z o.o.,

- Shell Polska Sp. z o.o.,
- Statoil Polska Sp. z o.o.,
- Lukoil Polska Sp. z o.o.,
- Neste Polska Sp. z o.o.,
- Slovnaft Polska S.A.

Projekt rozporządzenia był dostępny na stronach Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki.

Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych LEWIATAN poinformowała w dniu 13 grudnia 2012 r., że nie wnosi uwag do przedstawionego projektu rozporządzenia.

3. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Zakłada się, że zmiana rozporządzenia nie wpłynie na zwiększenie wydatków z budżetu państwa ani jednostek samorządu terytorialnego. Nie przewiduje się, aby proponowana regulacja powodowała zmniejszenie jakichkolwiek danin publicznych i opłat na rzecz Skarbu Państwa.

4. Wpływ na rynek pracy.

Zmiana rozporządzenia nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Proponowane zmiany pozwolą nadal prowadzić działalność stacjom niedostosowanym do przepisów rozporządzenia. Przedłużenie okresu może pozwolić na rozłożenie negatywnego efektu wprowadzenia warunków technicznych odnoszącego się do zmiany struktury stacji paliw (wzrostu udziału dużych koncernów na rynku, zamknięcia stacji na obszarach odległych od dużych ośrodków miejskich o niewielkiej sieci stacji paliwa oraz efektu społecznego związanego z utratą miejsc pracy przez dotychczasowych pracowników niedostosowanych stacji).

6. Wpływ na sytuację i rozwój regionów.

Zmiana rozporządzenia nie wpłynie na sytuację i rozwój regionów.

7. Wskazanie źródeł finansowania.

Realizacja przepisów rozporządzenia będzie wymagała poniesienia przez przedsiębiorców kosztów modernizacji zbiorników stacji paliw. Jednak obowiązek dostosowania stacji paliw istnieje już 16 lat, tak więc podmioty prowadzące stacje paliw są świadome obowiązku poniesienia takiego kosztu.